

G. Martínez Grau

Director Annals
d'Oftalmologia

Són les nou del vespre. Potser les deu. Després de fer una bona estona de cua dins el cotxe (cada cop està pitjor el trànsit!), obres la porta del pàrquing amb el comandament. Ja ets a casa. Fa una bona estona t'has afluixat el nus de la corbata i has sentit l'estranya i meravellosa sensació que això comporta: s'ha acabat una altre feixuc dia de feina. Una consulta dura. Molta, massa gent, i cada cop més complicada... perquè està tothom tan nerviós? I també has operat. Tant quiròfan et cansa, és cert, però t'agrada, no ho neguis, un repte continu... i els pacients tan callats!.

Agafes l'ascensor. Els nens ja seran a dormir. Fa dos dies que no els veus... Et dius per enèsima vegada que no pot ser, que hauries de canviar l'horari, treballar menys, potser... I obres la bústia. Hauries de canviar la clau, no obre bé. De fet, fa sis mesos que t'ho dius, però... Factures, papers del banc, propaganda, i aquesta revista. Una revista més? No. Creu-me.

En l'actual temps oftalmològic de difusió global de coneixements i d'esclat de les subespecialitats, l'existència d'una eina com Annals d'Oftalmologia es fa més necessària que mai. Aquest número que tens a les mans és el resultat de la feina d'un Consell de Redacció que col.labora sense cap altre ànim que

Son las nueve de la noche. Quizás las diez. Después de hacer un buen rato de cola dentro del coche (cada vez está peor el tráfico!), abres la puerta del pàrquing con el mando. Ya estás en casa. Hace un buen rato te has aflojado el nudo de la corbata y has notado la extraña y maravillosa sensación que eso comporta: se ha acabado otro duro día de trabajo. Una consulta dura. Mucha, demasiada gente, y cada vez más complicada... ¿por qué está todo el mundo tan nervioso?

el de treballar voluntàriament i desinteressada per tu, fins ara coordinats de forma excel.lent per la Dra Maicu Ciprés. En aquest món de disgregació temàtica, Annals vol reunir informació útil i comuna en forma de temes de revisió encarregats a companys de prestigi i reconeguda experiència, i articles de tot tipus que permeten, a més, l'expressió d'aquells que, des de la residència, comencen a integrar-se a la nostra comunitat oftalmològica.

Aquest exemplar que sura avui dins el teu correu vol ser també un element de cohesió. Com a òrgan de la Societat Catalana d'Oftalmologia ha de ser percebut també com un lloc de trobada de tots aquells qui en són membres. En aquest món global nostre és més que mai imprescindible ser conscient d'allò que som, d'allà on venim, i allí on volem anar com a col.lectiu. La Junta actual de la Societat, i jo en particular, et convidem a fer d'aquesta revista un òrgan útil de comunicació. Utilitza'l.

Però ara... són més de les deu. Potser les onze. Estàs cansat. D'acord, molt bé, aparca la revista. Ja n'hi ha prou d'oftalmologia per avui. Però demà agafa-la, endu-te-la. Molta de l'essència del qui ets, del què fas, d'on pertanys, és aquí dins. Aprofita-ho.

I bona nit.

Y también has operado. Tanto quirófano te cansa, es cierto, pero también te gusta, no lo niegues, un reto continuo... iy los pacientes tan callados!

Coges el ascensor. Los niños ya estarán durmiendo. Hace dos días que no les ves... Te dices por enésima vez que no puede ser, que tendrías que cambiar tu horario, trabajar menos, quizás... Y abres el buzón. Tendrías que cambiar la llave, no abre bien. De hecho,

ya hace seis meses que lo dices, pero... Facturas, papeles del banco, propaganda, y esta revista. ¿Una revista más? No. Créeme.

En el actual tiempo oftalmológico de difusión global de conocimientos y en el que las subespecialidades toman fuerza, la existencia de un instrumento como *Annals d'Oftalmologia* se hace más necesario que nunca. Este número que tienes en las manos es el resultado del trabajo de un Consejo de Redacción que colabora sin otra intención que trabajar voluntaria y desinteresadamente para ti, hasta ahora coordinados de manera excelente por la Dra Maicu Ciprés. En este mundo de disgregación temática, *Annals* quiere reunir información útil y común en forma de temas de revisión encargados a compañeros de prestigio y reconocida experiencia, y artículos de todo tipo que permiten, además, la expresión de aquellos que, desde la residencia, empiezan a integrarse en nuestra comunidad oftalmológica.

Este ejemplar que asoma hoy en tu correo quiere ser también un elemento de cohesión. Como órgano de la *Societat Catalana d'Oftalmologia* tiene que ser percibido también como un espacio de encuentro de todos sus miembros. En este mundo global es más que nunca imprescindible ser consciente de lo que somos, de dónde venimos, y de dónde queremos ir como colectivo. La Junta actual de la *Societat*, y yo en particular, te invitamos a hacer de esta revista un órgano útil de comunicación. Utilízalo.

Pero ahora... son más de las diez. Quizás las once. Estás cansado. De acuerdo, muy bien, aparca la revista. Ya has tenido suficiente oftalmología por hoy. Pero mañana cógela, llévatela. Mucha de la esencia de quien eres, de lo que haces, de dónde perteneces, está aquí dentro. Aprovechalo.

Y buenas noches.